

Nu vreau să mint!

Într-o zi frumoasă de iarnă, cu zăpadă, un grup de copii s-au apucat cu mare elan să facă un om de zăpadă. Curând omul alb era gata.

Ce să facă acum?

„Ce zice-ți de o bătalie cu bulgări de zăpadă?”, a propus unul dintre băieți. Toți au fost de acord și bătălia a început. Veselia a fost mare, până departe se auzeau strigătele și râsetele lor.

Deodată s-a auzit o pocnitură puternică. Toate privirile s-au îndreptat spre vitrina mare a unui magazin din apropiere. Geamul se spărșese. Copiii îngroziți au luat-o toți la fugă și s-au ascuns. Doar Marcel a rămas pe loc. El a lovit din greșală geamul. Ce să facă? Să fugă și să se ascundă ca ceilalți, fără să-și recunoască fapta? Nu, asta nu voia. Ceilalți copii strigau la el să fugă, să se ascundă ca și ei, când au văzut că vine proprietarul magazinului.

Marcel a rămas pe loc, ca și cum n-ar fi auzit strigătele lor. Oare n-a auzit, sau n-a vrut să audă?

Proprietarul magazinului a ajuns la Marcel.

„Cine a aruncat?”, a întrebat foarte nervos comerciantul.

„Eu am făcut-o”, a răspuns Marcel.

„Și mai îndrăznești, să mi-o spui așa liniștit în față! Comerciantul era foarte agitat și de abia se putea stăpâni. Așa o impertinență! „Nu ști tu, că părinții tăi trebuie să plătească geamul? Până la ultimul bănuț!”

„Da, știu”, a răspuns liniștit Marcel, „dar nu vreau să mint.”

Dintr-o dată comerciantul părea a fi altul. Unde dispăruse mânia? Unde dispăruse agitația?

Cuvintele băiatului se pare că l-au dat gata. E posibil așa ceva? După un moment de cugetare comerciantul a întrebat liniștit: „Băiete, cum te cheamă?”

„Vă rog, spuneți-mi mai întâi, cum pot repara paguba. Mama mea nu are bani să plătească geamul.”

Comerciantul răspunde: „Îmi place, că te gândești la mama ta. Ea nu trebuie să plătească. Ascultă! Tu, de câte ori ninge, vi cu lopata și dai zăpada deoparte de pe trotuar din fața magazinului! De acord?”

Marcel a fost de acord. Și de câte ori ninge, el curăța trotuarul de zăpadă din fața magazinului. Toți din jurul lui se minunau de perseverența și punctualitatea cu care își împlinea promisiunea. La fel se minuna și comerciantul. Cu timpul a început chiar să-l îndrăgească pe acest băiat sincer și corect. După ce Marcel a terminat școala, comerciantul l-a ajutat să-și găsească un loc de muncă bun pentru toată viața.

„Cărarea celor fără prihană este netezită.” (Proverbe 15, 19)